

CAI

Comissió d'Afers Institucionals
Parlament de Catalunya

Sessió 22. Dijous, 13 de novembre de 2025. XV legislatura

DOSSIER

ORDRE DEL DIA

1. Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió d'Afers Institucionals amb el conseller de la Presidència sobre la presència d'empreses que vulneren els drets humans a Palestina i l'Estat d'Israel a fires, exposicions i esdeveniments. Tram. 354-00210/15 Lluís Mijoler Martínez, Grup Parlamentari Comuns. Debat i votació de la sol·licitud de sessió informativa.
2. Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió d'Afers Institucionals amb el director de l'Oficina Antifrau de Catalunya sobre els motius pels quals no s'han incoat expedients sancionadors en alguns casos i sobre la protecció efectiva dels denunciants anònims. Tram. 358-00006/15 Joan Garriga Domènech, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de sessió informativa.
3. Sol·licitud de compareixença del director de l'Oficina Antifrau de Catalunya davant la Comissió d'Afers Institucionals perquè informi sobre la seva gestió davant l'Oficina. Tram. 358-00007/15 Grup Parlamentari de VOX en Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de sessió informativa.
4. Sol·licitud de compareixença del director de l'Oficina Antifrau de Catalunya davant la Comissió d'Afers Institucionals perquè informi sobre la situació de l'Oficina i la dels alertadors. Tram. 358-00008/15 Ivana Martínez Valverde, Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la sol·licitud de sessió informativa.
5. Proposta de resolució de suport a Ràdio Arrels. Tram. 250-00569/15 Grup Parlamentari Comuns. Debat i votació de la Proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 238, 31; esmenes: BOPC 284, 17).
6. Proposta de resolució sobre la situació de les persones que van aprovar les proves selectives de la convocatòria núm. 824. Tram. 250-00633/15 Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la Proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 261, 20; esmenes: BOPC 306, 31).
7. Proposta de resolució sobre la prohibició de l'ús del vel islàmic als espais públics. Tram. 250-00652/15 Grup Parlamentari de VOX en Catalunya. Debat i votació (text presentat: BOPC 266, 48).

8. Proposta de resolució sobre el mal funcionament de l'Oficina Antifrau de Catalunya i la desprotecció de les persones alertadores. Tram. 250-00696/15 Grup Mixt. Debat i votació (text presentat: BOPC 279, 62).

9. Proposta de resolució sobre els ajuts als ens locals en la gestió de les colònies felines. Tram. 250-00710/15 Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la Proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 291, 5).

10. Proposta de resolució sobre la compensació als ens locals per les competències impròpies que gestionen. Tram. 250-00729/15 Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació de la Proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 299, 66).

Punt 5 | Debat i votació de la Proposta de resolució i de les esmenes presentades

Proposta de resolució de suport a Ràdio Arrels

250-00569/15

PRESENTACIÓ: GP COMUNS

Reg. 40341 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 27.05.2025

A la Mesa del Parlament

Lluís Mijoler Martínez, diputat, David Cid Colomer, portaveu del Grup Parlamentari Comuns, d'acord amb el que estableixen els articles 167 i 168 del Reglament del Parlament, presenten la Proposta de resolució de suport a ràdio arrels, per tal que sigui substanciada davant la Comissió d'Afers Institucionals, amb el text següent:

Exposició de motius

Ràdio Arrels, mitjà generalista en català, és l'emissora més veterana i de referència a la Catalunya Nord que, des de fa més de quaranta anys, du a terme una tasca imprescindible de consciència, foment, difusió i normalització de la llengua catalana en un territori on el català, tot i ser patrimoni històric i cultural, pateix una situació de diglòssia i vulnerabilitat. Malgrat les dificultats polítiques i financeres, l'emissora ha mantingut una programació íntegrament en català, esdevenint un punt de trobada per a la comunitat catalanoparlant i un pilar fonamental de la vida cultural i associativa del territori.

La presència d'una radio associativa en català en aquest territori té una especial importància per al país i la llengua que permet donar-ne prestigi i arribar a totes les llars i també a altres espais.

La comunicació de proximitat és sempre necessària, i en el cas de Ràdio Arrels, te doble sentit: llengua i enfortiment social.

En aquest sentit, i tenint en compte l'interès estratègic de promoure el català arreu dels territoris de parla catalana, és fonamental que les institucions catalanes s'impliquin de manera decidida en el suport a aquesta emissora i a la resta d'iniciatives culturals que treballen per la llengua a la Catalunya Nord.

Per aquests motius, el Grup Parlamentari Comuns presenta la següent:

Proposta de resolució

1. El Parlament de Catalunya reconeix i dona suport a la tasca del teixit associatiu de la Catalunya Nord que treballa per la llengua, la cultura i la identitat catalana.

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

2. Establir mecanismes estables i suficients de suport econòmic i institucional per al funcionament de Ràdio Arrels, superant les ajudes per projectes, amb l'objectiu de garantir-ne la continuïtat, el creixement i l'ampliació de la seva activitat comunicativa i cultural.

3. Incloure la Catalunya Nord com a àmbit d'actuació prioritària en les polítiques de promoció de la llengua catalana a l'exterior, dotant aquestes polítiques d'un pressupost específic i suficient.
4. Desenvolupar i enfortir en el si de l'Espai Català Transfronterer (EsCaT) polítiques de suport a les actuacions de promoció del coneixement i l'ús social del català a la Catalunya Nord.
5. Fer les gestions necessàries a la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (CCMA) i a la Xarxa Audiovisual Local de la Diputació de Barcelona per formalitzar acords de col·laboració amb Ràdio Arrels, especialment en matèria de continguts informatius, culturals i educatius, tot afavorint l'intercanvi i la coproducció de continguts en català.
6. Fomentar iniciatives de cooperació transfronterera que enforteixin els vincles i la tasca del teixit associatiu de la Catalunya Nord que treballa per la llengua, la cultura i la identitat catalana.

Palau del Parlament, 20 de maig de 2025

David Cid Colomer, portaveu; Lluís Mijoler Martínez, diputat, GP Comuns

ESMENES PRESENTADES

Reg. 46453 / Admissió a tràmit: Mesa de la CAI, 22.07.2025

GRUP PARLAMENTARI SOCIALISTES I UNITS PER AVANÇAR (REG. 46453)

Esmena 1

GP Socialistes i Units per Avançar (1)

~~De supressió~~ d'una part del punt 2

2. Establir mecanismes estables i suficients de suport econòmic i institucional per al funcionament de Ràdio Arrels, ~~superant les ajudes per projectes~~, amb l'objectiu de garantir-ne la continuïtat, el creixement i l'ampliació de la seva activitat comunicativa i cultural.
-

Punt 6 | Debat i votació de la Proposta de resolució i de les esmenes presentades

Proposta de resolució sobre la situació de les persones que van aprovar les proves selectives de la convocatòria núm. 824

250-00633/15

PRESENTACIÓ: GP JUNTS

Reg. 43810 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 25.06.2025

A la Mesa del Parlament

Mònica Sales de la Cruz, portaveu del Grup Parlamentari de Junts, Agustí Colomines i Companys, diputat del Grup Parlamentari de Junts, d'acord amb el que estableixen els articles 167 i 168 del Reglament del Parlament, presenten la Proposta de resolució sobre la situació dels aspirants aprovats de la convocatòria 824 de la Generalitat de Catalunya, per tal que sigui substanciada davant la Comissió d'Afers Institucionals, amb el text següent:

Exposició de motius

La convocatòria per a la selecció i accés com a personal funcionari de carrera al Cos Superior d'Administració General i al Cos Administratiu de la Generalitat de Catalunya (convocatòria núm. de registre 824), que es va publicar el 16 de febrer de 2024, mitjançant la Resolució PRE/423/2024, havia de culminar segons les previsions inicials amb la presa de possessió dels nous funcionaris el mes de maig de 2025. Tanmateix, la resolució d'una part d'aquest procés selectiu, la referent al Cos Superior d'Administració General (Codi tràmit de procés de selecció: 825), ha quedat subordinada indegudament a la resolució del concurs de trasllats del mateix cos, judicialitzat per la Sentència 62/2025 del Jutjat Contenciós Administratiu núm. 12 de Barcelona, que declara nul·la una base del concurs de trasllats, i obliga a retrotraure actuacions.

El dijous 12 de juny de 2025, la Secretària de Funció Pública, la Sra. Àlícia Corral, va comparèixer a la Comissió d'Afers Institucionals del Parlament sense oferir una alternativa per nomenar en un termini raonable als aprovats de la convocatòria 824 afectats directament per la judicialització del concurs de trasllats, en cas que el Jutjat Contenciós Administratiu núm. 12 de Barcelona no resolgui la suspensió de l'execució de la seva pròpia Sentència.

Aquesta situació està generant greus perjudicis personals, econòmics i professionals a les persones afectades, que ja han superat totes les fases del procés selectiu i només resten pendents del nomenament com a funcionaris de carrera.

Per aquests motius, el Grup Parlamentari de Junts presenta la següent:

Proposta de resolució

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

1. Nomenar amb caràcter urgent com a personal funcionari de carrera a totes les persones que han superat les proves selectives de la convocatòria 824, i especialment els aspirants del cos superior d'administració general de la Generalitat de Catalunya, desvinculant aquesta resolució de la judicialització del concurs de trasllats, amb la finalitat de garantir els drets legítims dels opositors.
2. Convocar immediatament l'acte públic d'adjudicació dels llocs de treball per les persones aspirants proposades per al nomenament de la Convocatòria 824, que hauria de celebrar-se, en qualsevol cas, abans que acabi el mes de setembre de 2025.
3. Actuar amb plena transparència en tots els processos selectius presents i futurs, publicant regularment previsions actualitzades i justificades per evitar que es produeixin novament situacions d'incertesa i indefinició com les que han patit les persones aspirants de la convocatòria 824.
4. Cercar i consensuar, juntament amb els sindicats, el Síndic de Greuges, els grups parlamentaris i el Govern, solucions alternatives per evitar que processos selectius ja resolts restin bloquejats per causes alienes a aquests, especialment quan aquestes causes impliquin una dilació temporal indefinida que generi greus perjudicis personals i professionals als aspirants afectats.

Palau del Parlament, 16 de juny de 2025

Mònica Sales de la Cruz, portaveu; Agustí Colomines i Companys, diputat, GP Junts

ESMENES PRESENTADES

Reg. 49033 / Admissió a tràmit: Mesa de la CAI, 18.09.2025

GRUP PARLAMENTARI SOCIALISTES I UNITS PER AVANÇAR (REG. 49033)

Esmena 1

GP Socialistes i Units per Avançar (1)

~~De supressió d'una part del punt 3~~

3. Actuar amb plena transparència en tots els processos selectius presents i futurs, publicant regularment previsions actualitzades. ~~i justificades per evitar que es produeixin novament situacions d'incertesa i indefinició com les que han patit les persones aspirants de la convocatòria 824.~~

Punt 7 | Debat i votació

Proposta de resolució sobre la prohibició de l'ús del vel islàmic als espais públics

250-00652/15

PRESENTACIÓ: GP VOX

Reg. 44530 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 01.07.2025

A la Mesa del Parlament

Joan Garriga Doménech, portavoz del Grupo Parlamentario de VOX en Cataluña, Sergio Macián de Greef, portavoz adjunto del Grupo Parlamentario de VOX en Cataluña, de acuerdo con lo establecido por los artículos 167 y 168 del Reglamento del Parlamento, presentan la Propuesta de resolución contra el uso del velo islámico en espacios públicos, para que sea sustanciada ante la Comissió d'Afers Institucionals, con el siguiente texto:

Exposición de motivos

Las fallidas teorías multiculturales y la política de puertas abiertas que durante décadas ha promovido el consenso progre en España y en Bruselas se han traducido en un incremento exponencial de la criminalidad, la pérdida de identidad de nuestros barrios y la degradación de nuestros servicios públicos, resultando que el multiculturalismo se traduce en multiconflictividad en nuestros barrios y pueblos.

Si bien la llegada masiva de inmigrantes ilegales a nuestro territorio se incrementa exponencialmente cada año y los problemas señalados comienzan a ser comunes en la inmensa mayoría de municipios de nuestra Nación, la realidad es que ya existen barrios en España donde la convivencia es insostenible y el porcentaje de extranjeros supera con creces al de nacionales, convirtiendo a los españoles en extranjeros en su propia tierra. Así, según el INE, existen en la actualidad treinta municipios en España en los que la población extranjera es mayoritaria, dinámica que no parará de aumentar en los próximos años.

Pese al silencio mediático e institucional ante este grave problema, cada vez más españoles denuncian que la inmigración ilegal es su principal preocupación –por delante del paro, de la vivienda y de la política– algo que no ha podido ocultar ni el propio CIS de Tezanos.

Desgraciadamente, como siempre suele ocurrir, los españoles de a pie se han convertido en las principales víctimas de estas políticas de efecto llamada, viendo cómo sus barrios de toda la vida se convierten en lugares hostiles donde la delincuencia campa a sus anchas, cómo los servicios sociales priorizan en muchas ocasiones la asistencia a los de fuera y cómo las familias tienen que convivir forzosamente con culturas del todo incompatibles con la nuestra.

En este sentido, la creciente islamización de nuestros barrios se ha convertido en una grave amenaza para la pervivencia de nuestra identidad, nuestra cultura y el respeto a nuestro sistema jurídico y social.

El islamismo radical que cada día permea más en partidos políticos e instituciones españolas es contrario a los derechos y libertades fundamentales asentadas en nuestro sistema político y nuestro Estado de Derecho. Sin embargo, las diferentes administraciones territoriales han permitido durante años la proliferación de sociedades paralelas y contracomunidades en las que no rigen nuestras normas.

Una de las principales víctimas de la islamización que crece a pasos agigantados en numerosos municipios de nuestra Nación son las mujeres. El fundamentalismo islámico implica en no pocos casos, su exclusión educativa y profesional, la proliferación de matrimonios forzosos, la mutilación genital femenina o la imposición del burka y el niqab, ejemplos normalizados de opresión que han de ser prohibidos y combatidos por todas las administraciones competentes.

Resulta llamativo que aquellos que se autoproclaman defensores de las mujeres en Europa sean los mismos que permiten la llegada masiva de culturas incompatibles con los derechos de las mujeres y que las denigran por el mero hecho de serlo.

Atendiendo a datos oficiales, vemos cómo esta afirmación es contrastada con la relación directamente proporcional existente entre inmigración y violencia sexual contra las mujeres. Sólo en octubre de 2024, se hacía público que el 91% de las agresiones sexuales en Cataluña fueron cometidas por extranjeros, pese a que los mismos representan el 17% de la población total de la región.

Los extranjeros que vienen a España tienen la obligación de integrarse, no es potestativo. En este sentido, deben ser expulsados todos los inmigrantes que lleguen ilegalmente a España, y los legales que cometan delitos graves o hagan del delito leve su forma de vida, así como todo inmigrante, legal o ilegal, que decida no integrarse en nuestra cultura y costumbres. No podemos permitir que solo el 8% de los inmigrantes que tienen orden de expulsión estén fuera del territorio nacional, como ocurre actualmente.

En numerosos países de nuestro entorno se han aprobado normativas para limitar el uso del burka y/o niqab. Así, vemos como en 2011 Francia prohibía el uso del velo integral islámico en lugares públicos, medida que se replicó rápidamente en Bélgica, Austria, Dinamarca, Países Bajos y Suiza. En otros países como Alemania, algunos estados federales contemplan normativas que limitan el uso del hiyab y de cualquier otro símbolo religioso o político a las profesoras y en Italia, existe una ley desde 1975 que no permite el uso de prendas que oculten totalmente la cara y la cabeza en espacios públicos, también por motivos evidentes de seguridad y orden público.

A nivel nacional, resulta paradójico que aquellas fuerzas políticas que ahora blanquean y fomentan activamente la islamización de nuestros barrios, sean las mismas que hace apenas unos años promovían parlamentariamente iniciativas para limitar los evidentes atropellos a los derechos y libertades de las mujeres propios del islamismo fundamentalista. En este sentido, la hemeroteca muestra como desde 2010, en algunos municipios de Cataluña como Lérida, Tarragona, Reus o Barcelona, así como en el propio Parlamento de Cataluña, socialistas y separatistas apoyaban e instaban a la prohibición del burka y el niqab en edificios e instalaciones públicas.

Por último, junto al grave atropello a los derechos y libertades de las mujeres que supone la imposición del burka y el niqab, es crucial la grave implica-

ción en materia de seguridad y orden público que conllevan este tipo de imposiciones fundamentalistas. No podemos olvidar que nuestra Nación mantiene desde hace años el nivel 4 reforzado de alerta antiterrorista y que cada año incrementan el número de operaciones antiyihadistas por parte de nuestras FCSE.

Por todo ello, el Grupo Parlamentario de VOX en Cataluña presenta la siguiente:

Propuesta de resolución

El Parlament de Catalunya insta al Gobierno a:

1. Declarar que el velo islámico, así como cualquier otro atuendo o vestimenta islámica, atentan contra los derechos fundamentales de las mujeres y son incompatibles con nuestra identidad, cultura, usos, modos y costumbres.
2. Promover la prohibición del velo islámico, así como cualquier otro atuendo o vestimenta islámica, en todos los edificios y espacios públicos, abiertos y cerrados, incluyendo escuelas, universidades, hospitales, instalaciones deportivas y parques infantiles por ser contrarios a los derechos fundamentales de las mujeres e incompatibles con nuestra identidad, cultura, usos, modos y costumbres.
3. Endurecer toda sanción dirigida a castigar las prácticas islámicas que atentan contra los derechos fundamentales y la dignidad de las mujeres, o que sean incompatibles con nuestra identidad, cultura, usos, modos y costumbres; introduciendo sanciones y penas y procediendo a la suspensión de las solicitudes y trámites de obtención de la nacionalidad para todo aquel que obligue de forma opresiva a cualquier mujer o niña a vestir cualquier atuendo o vestimenta islámica.
4. Garantizar la igualdad entre hombres y mujeres, la integración cultural y el respeto por las tradiciones, cultura, idiosincrasia y valores propios de España, garantizando la adaptación plena de todas las personas a los modos de vida propiamente nacionales.

Palacio del Parlament, 25 de junio de 2025

Joan Garriga Doménech, portavoz; Sergio Macián de Greef, portavoz adjunto,
GP VOX

Punt 8 | Debat i votació

Proposta de resolució sobre el mal funcionament de l'Oficina Antifrau de Catalunya i la desprotecció de les persones alertadores

250-00696/15

PRESENTACIÓ: G MIXT

Reg. 47181 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 15.07.2025

A la Mesa del Parlament

Sílvia Orriols Serra, presidenta-portaveu del Grup Mixt, d'acord amb el que estableixen els articles 167 i 168 del Reglament del Parlament, presenta la Proposta de resolució sobre el mal funcionament de l'oficina Antifrau de Catalunya i la desprotecció de les persones alertadores, per tal que sigui substanciada davant la Comissió d'Afers Institucionals, amb el text següent:

Exposició de motius

En qualsevol democràcia consolidada, les persones alertadores –ciutadans o funcionaris que denuncien corrupció, irregularitats o abusos dins de les institucions públiques– constitueixen una peça clau per garantir la transparència, la rendició de comptes i la salut institucional. Sense mecanismes sòlids de protecció, l'Estat esdevé còmplice d'un sistema que castiga la veritat i premia el silenci.

Tot i l'existència de l'Oficina Antifrau de Catalunya (OAC) com a organisme encarregat de vetllar per la integritat pública, les evidències disponibles –tant en dades com en testimonis directes– apunten a un fracàs sistèmic en la protecció real de les persones alertadores. Aquestes, en lloc de rebre suport i protecció, sovint són víctimes de represàlies, assetjament, persecució i marginació professional. En molts casos, aquestes represàlies culminen amb la seva expulsió del lloc de treball i amb conseqüències personals greus.

L'anàlisi de casos recents posa de manifest un patró alarmant: tot i ser reconeguts formalment com a alertadors protegits per l'OAC, no reben cap mesura efectiva de defensa o acompanyament institucional. Aquesta discrepància entre el marc legal i la pràctica administrativa no només vulnera drets fonamentals, sinó que desactiva qualsevol esperança de regeneració democràtica real.

Aquesta disfunció és especialment greu en l'àmbit local, on la proximitat de les estructures de poder facilita les represàlies i el silenciament. El resultat és una ciutadania desconfiada, que opta per l'anonimat (com ho demostra el 68% de denúncies anònimes) o bé que renuncia directament a denunciar per por a les conseqüències.

A les mancances estructurals s'hi afegeix la confessada inoperància de l'OAC:

- Només el 4% de les denúncies rebudes acaben en actuacions efectives.
- El 68% de les denúncies es fan de manera anònima, per por de represàlies.
- L'OAC ha reconegut que no disposa dels recursos per garantir l'assistència integral a les persones denunciants.

- A això se li suma les declaracions escandaloses del director de l'OAC, Sr. Miguel Ángel Gimeno, el qual ha manifestat públicament que «passa d'aplicar la llei», adduint que «no té sentit exigir a Catalunya les mateixes obligacions de legalitat que a la resta de l'Estat, ja que no hi ha cap autoritat amb capacitat sancionadora». Aquesta afirmació suposa una inadmissible renúncia institucional i és prova fefaent del desmantellament intern de l'autoritat i la funció de l'organisme.

- L'organisme reconeix no tenir recursos suficients per garantir l'assistència i la protecció integral dels denunciants.

Aquest posicionament no només erosiona l'autoritat moral i tècnica de l'OAC, sinó que envia un missatge devastador a totes aquelles persones que s'estan plantejant denunciar pràctiques corruptes: que l'Estat no les protegirà. És una crida implícita a la submissió i a la impunitat.

Per tant, no ens trobem davant d'un problema puntual ni d'una simple deficiència administrativa. Ens trobem davant d'un problema estructural de dret i de democràcia, i és responsabilitat del Parlament actuar amb celeritat i determinació.

Cap sistema democràtic pot considerar-se legítim si abandona les persones que, en defensa del bé comú, denuncien irregularitats. Si aquestes persones són silenciades o perseguides per les pròpies institucions, la corrupció no només persisteix: es consolida.

Per aquests motius, el Grup Mixt presenta la següent:

Proposta de resolució

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

1. Reconèixer institucionalment i públicament el paper fonamental de les persones alertadores com a salvaguardes de la integritat democràtica i com a actors essencials en la defensa de l'interès general.
2. Crear un fons específic per a la protecció de persones alertadores, dotat amb un mínim del 25% del pressupost global de l'OAC, destinat exclusivament a garantir suport legal, psicològic i laboral a les persones represaliades.
3. Sol·licitar un informe extraordinari al Síndic de Greuges sobre el grau real de protecció que reben les persones alertadores a Catalunya, amb propostes normatives i terminis de compliment verificables.
4. Reprovar el funcionament ineficaç de l'OAC, tant pel seu baix rendiment en la tramitació de denúncies com per la seva incapacitat manifesta de protegir els alertadors, posant en dubte la seva legitimitat com a òrgan de referència.
5. Revisar i reforçar els canals interns i externs de denúncia de totes les administracions públiques catalanes –especialment a nivell local– amb participació activa de la societat civil i organitzacions especialitzades.
6. Establir una auditoria anual independent sobre les polítiques de lluita contra la corrupció i protecció de les persones alertadores, coordinada per una entitat acadèmica o organisme públic amb plena independència i reconegut prestigi.

Palau del Parlament, 18 de juny de 2025

Sílvia Orriols Serra, presidenta-portaveu del G Mixt

Punt 9 | Debat i votació

Proposta de resolució sobre els ajuts als ens locals en la gestió de les colònies felines

250-00710/15

PRESENTACIÓ: GP JUNTS

Reg. 49407 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 29.07.2025

A la Mesa del Parlament

Mònica Sales de la Cruz, portaveu del Grup Parlamentari de Junts, Anna Navarro i Descals, portaveu a la Comissió d'Afers Institucionals del Grup Parlamentari de Junts, Ignasi Prat i Sarri, diputat del Grup Parlamentari de Junts, d'acord amb el que estableixen els articles 167 i 168 del Reglament del Parlament, presenten la Proposta de resolució sobre els ajuts als ens locals en la gestió de les colònies felines, per tal que sigui substanciada davant la Comissió d'Afers Institucionals, amb el text següent:

Exposició de motius

El marc legislatiu actual en matèria de benestar i protecció dels animals, atribueix als Ajuntaments la responsabilitat de gestió de les colònies de gats ferals, fet que suposa assumir unes despeses importants que, davant la desigual realitat territorial en els recursos econòmics de cada municipi, sovint esdevé una obligació d'impossible compliment, abocant als Ajuntaments que no poden assumir aquesta despesa a l'incompliment normatiu.

En aquest context, el Conveni Europeu de Protecció dels animals de companyia, estableix a l'article 12 l'obligació de reducció de les poblacions d'animals sense llar per mitjans que no ocasionin dolor ni patiments, així com a la identificació permanent i la reducció de la reproducció mitjançant l'esterilització. En el mateix sentit el Decret legislatiu 2/2008, pel qual s'aprova el Text Refós de la Llei de Protecció dels Animals de Catalunya, atribueix a l'article 16 als Ajuntaments la responsabilitat de controlar els animals abandonats o assilvestrats i els animals salvatges urbans. D'altra banda, la Llei 7/2023, de 28 de març, de Protecció dels drets i el benestar dels animals, reproduceix la mateixa responsabilitat envers els ens locals, afegint als articles 38 i 39 una regulació més específica sobre la gestió de les colònies de gats ferals que implica una sèrie d'accions per part dels consistoris tals com la identificació amb microxip a nom de l'Administració local, l'esterilització quirúrgica i desenvolupant Programes de gestió de les colònies felines que, entre altres extrems, suposa l'elaboració d'un pla de control poblacional, amb mapeig i cens dels gats, control de les esterilitzacions, vacunacions i desparasitacions.

Tot i que sens dubte la bona gestió de les colònies felines en els termes regulats ha de repercutir en benefici tant del benestar dels animals com de la convivència a les ciutats, mentre s'eliminen riscos sanitaris i s'evita l'expansió de les poblacions a causa de la reproducció descontrolada, cal acompanyar també a nivell pressupostari a les Administracions locals, per tal que aquestes pu-

guin garantir de manera eficaç l'aplicació dels programes necessaris en la gestió que tenen encomanada.

I en aquesta dotació de recursos tan necessària, cal tenir en compte la realitat de cada municipi, tant dels grans com dels petits, així com la seva realitat territorial sigui al món rural o a les ciutats, que sovint presenta importants diferències respecte a la facilitat de gestió. Ajuntaments amb densitats de població importants, compten amb major nombre d'entitats disposades a ajudar en la gestió, o a assumir-la directament, mentre que Ajuntaments que governen municipis amb poca densitat de població tindran molta més dificultat per trobar persones per a realitzar la gestió i fins i tot professionals del sector veterinari.

Aquesta realitat fa que les escasses subvencions atorgades fins ara per l'Estat destinades a la gestió dels gats ferals hagi estat en extrem insuficient, d'entrada perquè s'han establert uns requisits d'accés als recursos iguals per a tothom, sense tenir en compte les desigualtats entre territoris, fet que ha provocat que molts municipis ni tan sols hagin pogut optar a tramitar la petició per no poder complir els requisits establerts a les bases de convocatòria. Però, d'altra banda, s'ha constatat que per als municipis grans i que tenint en marxa la gestió de les colònies felines han pogut optar a les subvencions, els recursos assignats han resultat clarament insuficients.

L'article 19 de la Llei 7/2023 estableix com a obligació de l'Estat donar el finançament per a les accions específiques de protecció animal, alhora que l'apartat 3 del mateix precepte estableix com a destinataris dels recursos, entre d'altres, a les entitats locals, fet que legitima la pretensió de sol·licitar el correcte finançament per a la gestió de les colònies de gats ferals, de manera personalitzada en funció de la realitat de cada municipi, per tal de que arreu de Catalunya es pugui donar compliment a l'obligació establerta a l'article 16 del Decret legislatiu de 15 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de protecció dels animals, i als articles 38 i 39 de la Llei 7/2023, de 28 de març, de Protecció dels drets i el benestar dels animals.

Per aquests motius, presenta la següent:

Proposta de resolució

El Parlament de Catalunya insta el Govern a garantir la dotació de recursos econòmics als Ajuntaments per tal de poder realitzar de manera efectiva la gestió de les colònies felines als municipis de Catalunya i donar compliment amb la normativa vigent amb línies d'ajuts que s'adaptin a la realitat dels municipis catalans.

Palau del Parlament, 21 de juliol de 2025

Mònica Sales de la Cruz, portaveu; Anna Navarro i Descals, portaveu a la CAI; Ignasi Prat i Sarri, diputat, GP Junts

Punt 10 | Debat i votació

Proposta de resolució sobre la compensació als ens locals per les competències impròpies que gestionen

250-00729/15

PRESENTACIÓ: GP PPC

Reg. 52026 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 09.09.2025

A la Mesa del Parlament

Juan Fernández Benítez, portaveu del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, d'acord amb el que estableixen els articles 167 i 168 del Reglament del Parlament, presenta la Proposta de resolució sobre la compensació als ens locals per les competències impròpies que gestionen, per tal que sigui substanciada davant la Comissió d'Afers Institucionals, amb el text següent:

Exposició de motius

Els ens locals són l'administració pública més propera a la ciutadania i a les seves necessitats. La proximitat d'aquest nivell de govern amb el territori i els ciutadans fa que l'administració local sigui la que més i millor coneix la realitat ciutadana, motiu pel qual és habitual considerar els ajuntaments com la primera administració a la que els ciutadans acudeixen quan tenen algun tipus de necessitat o problema.

La legislació reguladora del règim local detalla el feix de competències pròpies dels ajuntaments, però al llarg de les darreres dècades, els ens locals han anat assumint la gestió de competències que, d'acord amb la normativa, corresponen a altres administracions públiques, especialment a l'administració de la comunitat autònoma. Per tant, avui en dia, juntament amb les competències pròpies, els ajuntaments estan gestionant un seguit de competències que li són impròpies.

Aquesta situació és un fet generalitzat en tot el país, i per tant, els ajuntaments catalans no són aliens a la gestió de competències que corresponen a altres administració, especialment a l'Administració de la Generalitat.

És una realitat que els ajuntaments catalans gestionen actualment competències en àmbits com la sanitat, els serveis socials, la promoció econòmica, entre molts altres àmbits. Competències que, tot i correspondre a l'administració autonòmica, són gestionades amb els recursos propis del pressupost municipal, és a dir, sense rebre cap compensació, en el nostre cas, per part de la Generalitat de Catalunya.

El mapa municipal de Catalunya està format per un majoritari nombre de petits i mitjans municipis que, amb un pressupost molt limitat, han d'atendre els serveis que presten a la ciutadania, entre els que es troben els serveis que hauria d'assumir l'Administració de la Generalitat.

Els ciutadans i les ciutadanes que esperen dels seus ajuntaments rebre amb qualitat els serveis públics no són mereixedors que els seus ens locals no puguin atendre les seves necessitats perquè no disposen dels recursos pressupostaris necessaris per veure's obligats a atendre serveis que no li són propis. Els ciutadans esperen i es mereixen rebre la millor atenció per part

dels seus ajuntaments, pel que és necessari que des de la Generalitat s'intensifiqui la col·laboració financera amb els ens locals.

La Generalitat ha de compensar als ajuntaments per les competències que, sortosament, desenvolupen i presten a la ciutadania i ho fan sense esperar compensació. Després de moltes dècades, cal revertir aquesta situació i és el moment d'enfortir el municipalisme millorant el finançament dels serveis municipals.

Per aquests motius, el Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya presenta la següent:

Proposta de resolució

El Parlament de Catalunya:

1. Manifesta el paper essencial dels ajuntaments catalans en la vertebració del territori i en la prestació dels serveis públics a la ciutadania com a administració més propera i accessible, sense atendre a qüestions competencials entre administració. I valora, molt positivament, la determinació dels ajuntament per donar resposta als problemes i a les necessitats dels ciutadans.
2. Insta el Govern a crear un fons pressupostari, addicional als mecanismes de cooperació local existents, per a donar suport als ens locals en la prestació de serveis i competències impròpies però que han d'assumir per atendre a les necessitats de la ciutadania.

Palau del Parlament, 7 d'agost de 2025

Juan Fernández Benítez, portaveu GP PPC
